

Dosar nr. 3235/87/2007
(Număr în format vechi 3053/2009)

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE
MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

A nr. 3966R

Ședința de la 01 iunie 2009

Completul compus din:

Președinte: CĂLIN DRAGOȘ ALIN

Judecător: ENACHE DANIELA GEORGETA

Judecător: IGNAT SILVIA GEORGIANA

Grefier: MINTICI ILEANA ROXANA

Pe rol fiind, soluționarea recursurilor formulate de către recurent **MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI** împotriva sentinței civile nr.1902 din data de 09.04.2008 pronunțată de Tribunalul Teleorman, în dosarul nr.3235/87/2007, în contradictoriu cu intimații **POPESCU GEORGETA, TOADER EMILIA, UNGUREANU GEORGETA, BĂDIȚĂ MARIA, STOEAN NINA, RECE MARGARETA, MOISE MIHAELA, CONSTANTIN MIHAELA VIORICA, DUMITRESCU MARIANA, DUMITRESCU NICOLAE, BUGEAN DOINA, DUDĂU GEANINA, MOCANU DORINA, BARBU DOINIȚA, OANCEA FLORIN CLAUDIU, CIOBANU GEORGETA, MINCU ADRIEAN DORIAN, CURTEA DE APEL BUCUREȘTI, MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR, GUVERNUL ROMÂNIEI**, având ca obiect „drepturi bănești – drepturi bănești creșteri salariale de 5%, 2% și 11%.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns intimatul Ministerul Finanțelor Publice, prin consilier juridic Florentina Tobă, ce depune delegație la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că prin serviciul registratură, s-a depus la dosar la data de 01.06.2009, de către, intimatul Guvernul României, o cerere de amânare și comunicarea motivelor de recurs, în vederea pregătirii apărării.

Curtea deliberând, respinge ca neîntemeiată cererea de amânare formulată de intimatul Guvernul României, în vederea comunicării motivelor de recurs și nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă intimatului Ministerul Finanțelor Publice, cuvântul în combaterea recursului.

Intimatul Ministerul Finanțelor Publice, prin consilier juridic, solicită respingerea recursului ca nefondat.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Asupra recursului civil de față constată următoarele:

Prin sentința civilă nr.1902/09.04.2008, pronunțată în dosarul nr.3235/87/2007, Tribunalul Teleorman - Secția pentru Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale și Contencios Administrativ Fiscal, Complet Specializat pentru Conflicte de muncă și asigurări sociale, a admis acțiunea formulată de reclamantii POPESCU GEORGETA, TOADER EMILIA, UNGUREANU GEORGETA, BĂDIȚĂ MARIA, STOEAN NINA, RECE MARGARETA, MOISE MIHAELA, CONSTANTIN MIHAELA VIORICA, DUMITRESCU MARIANA, DUMITRESCU NICOLAE, BUGEAN DOINA, DUDĂU GEANINA, MOCANU DORINA, BARBU DOINIȚA, OANCEA FLORIN CLAUDIU, CIOBANU GEORGETA, MIȚCU ADRIEAN DORIAN, împotriva pârâților MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI, CURTEA DE APEL BUCUREȘTI, cu citarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, a obligat pârâții MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI și CURTEA DE APEL BUCUREȘTI la plata despăgubirilor bănești, reprezentând creșteri salariale de 5 % începând cu 1 ianuarie 2007 față de nivelul din luna decembrie 2006, cu 2 % începând cu 1 aprilie 2007 față de nivelul din luna martie 2007 și cu 11 % începând cu data de 01.10.2007 față de nivelul din luna septembrie 2007, drepturi ce vor fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanța a reținut, pe fondul cauzei, ca prin OG nr. 6, 10 și 11/2007 s-au prevăzut creșteri salariale pentru funcționarii publici, personalul salarizat potrivit OUG nr.24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalul salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și personalul didactic din învățământ salarizat potrivit Legii nr.128/1997, privind statutul personalului didactic, iar reclamantii nu sunt reglementați pentru astfel de drepturi salariale, se presupune o discriminare a acestora față de categoriile sociale mai sus arătate și care beneficiază de aceste drepturi salariale.

Prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, s-au reglementat salarizarea și alte drepturi ale personalului de specialitate criminalistică și ale personalului care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor de expertiză criminalistice, precum și a personalului de instruire fără specialitate juridică și ale personalului care ocupă funcții auxiliare din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, prin înaintarea unei modalități de salarizare aprobată ulterior prin lege,

fapt ce a făcut să se abroge în totalitate Legea nr. 50/1996, lege ce reglementează salarizarea personalului mai sus arătat.

Împotriva acestei sentințe, în termenul legal a formulat recurs motivat MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI, care a criticat sentința ca netemeinică și nelegală, cu următoarea motivare:

Soluția primei instanțe este nelegală, prin prisma motivului de modificare reglementat de art. 304 pct. 9 C. proc. civ., întrucât instituirea acestor drepturi în beneficiul unei categorii profesionale salarizate de la bugetul de stat și neprevăderea ori prevederea în alt cuantum, în beneficiul altei categorii profesionale reprezintă o problemă de legiferare; este vorba despre opțiunea legiuitorului, întrucât numai el are dreptul să reglementeze criteriile de determinare a cuantumului indemnizațiilor sau al salariilor personalului retribuit de la bugetul de stat, precum și a sporurilor sau adaosurilor la indemnizațiile și salariile de bază și drept urmare doar legiuitorul este cel care poate aprecia și stabili dacă și ce creșteri se acordă anumitor categorii de salariați.

Ministerul Justiției nu se află în culpă în ceea ce privește majorările salariale pretinse și acordate intimaților reclamanți și neavând nici o atribuție în acest sens, nu se poate reține legitimarea procesuala pasivă.

Hotărârea primei instanțe a fost dată cu aplicarea greșită a legii, întrucât, prin O.G. nr. 8/2007, aprobată prin Legea nr. 247/2007, legiuitorul a acordat personalului auxiliar de specialitate creșteri salariale pentru anul 2007, în trepte, prin majorarea coeficienților potrivit Anexei 1 a, b și c, începând cu 1 ianuarie 2007, 31 martie 2007, 1 aprilie 2007, 30 septembrie 2007 și respectiv cu 1 octombrie 2007, în consecință personalul auxiliar de specialitate a beneficiat de creșteri salariale pe anul 2007, neputând beneficia și de drepturile altor categorii profesionale.

Pe de altă parte, prevederea unor drepturi în beneficiul unei categorii profesionale salarizate de la bugetul de stat și neprevăderea sau dimpotrivă prevederea, însă într-un alt cuantum, în beneficiul altei categorii profesionale, de asemenea retribuită de la bugetul de stat, este o opțiune a legiuitorului și nu se poate reține tratamentul diferențiat, câtă vreme sunt în discuție situații obiectiv diferite, particulare.

Astfel, având în vedere obiectul acțiunii, anume acordare de drepturi bănești, solicitare întemeiată pe constatarea faptului că printr-o serie de acte normative s-au majorat veniturile salariale ale altor categorii profesionale din sectorul bugetar, fără a fi majorate corespunzător și veniturile salariale ale personalului auxiliar de specialitate, nu poate fi reținută existența unei discriminări întrucât nu este vorba de persoane aflate în situații analoage sau comparabile, deci un tratament favorizant al celorlalți bugetari față de personalul auxiliar de specialitate.

Reclamanții sunt salariați în temeiul unei legi speciale, drepturile salariale și alte drepturi de care beneficiază sunt stabilite exhaustiv în cuprinsul acesteia, neputând beneficia de alte drepturi neprevăzute în favoarea lor, astfel cum nici alte categorii profesionale nu beneficiază de drepturile reglementate de legea de salarizare a personalului auxiliar de specialitate.

Chiar acceptând teza potrivit căreia creșterile salariale acordate prin O.G. nr. 10/2007 unor anumite categorii de salariați din sistemul bugetar au avut scopul de a

acoperi parțial nivelul inflației, trebuie subliniat că personalul auxiliar de specialitate a beneficiat de creșteri salariale în cursul anului 2007 prin majorarea coeficienților de salarizare, în aceleași tranșe, respectiv începând cu 1 ianuarie 2007, 1 aprilie 2007 și 1 octombrie 2007.

Așadar, deși au fost majorați coeficienții de multiplicare, iar nu valoarea de referință sectorială așa cum solicită reclamantii prin cererea de chemare.

Prin urmare, aflându-se între categoriile profesionale care în cursul anului 2007 au beneficiat de majorări salariale, decizia luată la nivelul Guvernului de a nu mai acorda și alte majorări în cursul anului, prin creșterea valorii de referință salarială, decât celorlalte categorii din sectorul bugetar care nu au beneficiat de alte creșteri, nu reprezintă o situație care să fi avut drept rezultat plasarea personalului auxiliar de specialitate într-o stare de discriminare prin nerespectarea dreptului la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare.

Nu orice diferență de tratament face a se reține starea de discriminare, ci numai acea diferență care se constată între persoane aflate în situații analoage, fără o justificare rezonabilă și fără să fie necesară într-o societate democratică.

Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării, depășind cadrul legal reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

În măsura în care o dispoziție cuprinsă într-o lege sau ordonanță în vigoare este în contradicție cu dispozițiile art. 16 din Constituție, există posibilitatea ca într-un litigiu de competență instanțelor judecătorești cei interesați să invoce excepția de neconstituționalitate a acelor prevederi legale.

Jurisprudența Curții Constituționale s-a exprimat constant în sensul că principiul egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituția României, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci presupune soluții diferite pentru situații diferite.

În cazul de față, este cert că nu poate fi vorba despre existența vreunei "comparabilități" sau, cu atât mai puțin, a unei "analogii" între situația personalului auxiliar de specialitate și celelalte categorii de personal din sectorul bugetar care au beneficiat de majorări salariale în temeiul O.G. nr. 10/2007.

Prima instanță a depășit atribuțiile puterii judecătorești. Astfel, față de obiectul acțiunii, instanța de fond ar fi trebuit să constate că, asemenea altor categorii profesionale, intimații-reclamanți sunt salarizați în temeiul unei legi speciale, care stabilește în mod exhaustiv drepturile salariale și alte drepturi de care aceștia beneficiază, neputând beneficia de alte drepturi decât dacă sunt prevăzute expres în favoarea lor, astfel cum nici alte categorii profesionale nu pot beneficia de drepturile prevăzute de legea specială pentru salarizarea personalului auxiliar de specialitate.

Analizând sentința recurată prin prisma criticilor formulate, Curtea reține următoarele:

Reclamanții solicită de fapt extinderea dispozițiilor legale din ordonanțele Guvernului care prevăd creșteri salariale pentru alte categorii profesionale salarizate

de la bugetul de stat și aplicarea acestor dispoziții pentru categoria profesională din care fac parte, adică pentru alte situații decât cele avute în vedere de legiuitor la adoptarea acestor acte normative și neprevăzute în cuprinsul lor.

Potrivit art. 1 din OG nr. 10/2007, în anul 2007, salariile de bază ale personalului contractual din sectorul bugetar, stabilite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizațiile personalului care ocupă funcții de demnitate publică, stabilite potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 3/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2006, avute la data de 31 decembrie 2006, se majorează în 3 etape, astfel: a) cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006; b) cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007; c) cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007.

Fata de domeniul de aplicare a acestui act normativ, rezulta ca nu a fost avuta în vedere categoria grefierilor. În plus, nu este vorba de indexari, determinate de pierderea puterii de cumparare a monedei naționale, ci de creșteri salariale, acordate în anumite domenii.

Prin urmare, nu poate exista o discriminare a reclamantilor în raport de alte categorii profesionale, în condițiile în care aceștia au o lege specială de salarizare.

Curtea reține că, prin decizia Curții Constituționale nr. 818/2008, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art.1 și 2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Având în vedere menționata decizie, precum și decizia nr. 1325/2008 a instanței de contencios constituțional, Curtea constată că modul de stabilire prin lege sau ordonanță a guvernului – cum este cazul în speță – a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii profesionale ori nereglementarea de către legiuitor a anumitor aspecte privind statutul profesional al unor categorii de personal nu este o problemă care poate fi apreciată prin prisma dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, câtă vreme, prin examinarea soluției alese de legiuitor, se tinde la modificarea, completarea sau abrogarea de către instanța judecătorească a unor dispoziții legale cuprinse în legi sau ordonanțe.

Reglementarea cuantumului indemnizațiilor sau al salariilor personalului retribuit de la bugetul de stat, inclusiv al sporurilor și al adaosurilor constituie un atribut exclusiv al legiuitorului.

În ultimii ani, puterea judecătorească și-a extins treptat atribuțiile în detrimentul puterii legislative, fapt ce reiese din soluțiile constante ale Curții Constituționale.

Instanța de contencios constituțional a stabilit că instanțele judecătorești nu pot crea norme juridice. Astfel, referitor la sporurile salariale sau la alte drepturi de aceeași natură, având ca temei juridic principiul nediscriminării, reglementat pe larg în Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile acesteia sunt neconstituționale în măsura în care din ele se desprinde înțelesul că, în atribuțiile instanțelor judecătorești intră crearea unor norme juridice, care să prevadă alte drepturi decât cele avute în vedere de legiuitor la adoptarea actelor normative considerate discriminatorii, instituindu-se astfel, pe cale judiciară, sisteme de salarizare paralele celor stabilite prin acte normative.

Acordarea creșterilor salariale, prin ordonanțele menționate, anumitor categorii de persoane, a reprezentat o opțiune a legiuitorului și nu poate constitui o discriminare.

Nu se poate aprecia ca fiind discriminatoriu faptul că reclamanții nu au beneficiat de măririle salariale acordate personalului contractual și persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, de vreme ce persoanele din aceste categorii profesionale sunt salarizate în baza altor prevederi legale.

În acest sens, Curtea reține că recurenții reclamanți, având calitatea de personal auxiliar de specialitate, sunt salarizați în temeiul unei legi speciale – O.G. nr. 8/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2007, care stabilește drepturile salariale și alte drepturi de care aceste categorii de personal beneficiază. Potrivit dispozițiilor art. 1 din menționatul act normativ, prezenta ordonanță reglementează salarizarea și alte drepturi ale personalului auxiliar de specialitate și personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, astfel cum este definit la art. 3 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare.

Așa fiind personalul auxiliar de specialitate al instanțelor nu poate pretinde în plus față de drepturile ce i-au fost conferite prin legea specială, alte drepturi prevăzute de lege în beneficiul altor categorii profesionale, o asemenea diferențiere realizată de legiuitor având o justificare rezonabilă.

Nu orice diferență de tratament reprezintă o situație de discriminare, ci numai acea diferență constatată între persoane aflate în situații analoge sau comparabile, ceea ce nu este cazul în speță.

Pentru aceste considerente, Curtea în temeiul art. 312, cu referire la art. 304 pct. 4 și 9 din Codul de procedura civilă, va admite recursul, va modifica, în tot, sentința recurată, în sensul că va respinge acțiunea, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Admite recursul declarat de recurentul pârât **MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI** împotriva sentinței civile nr.1902 din data de 09.04.2008 pronunțată de Tribunalul Teleorman, în dosarul nr.3235/87/2007, în contradictoriu cu intimații: **POPESCU GEORGETA, TOADER EMILIA, UNGUREANU GEORGETA, BĂDIȚĂ MARIA, STOEAN NINA, RECE MARGARETA, MOISE MIHAELA, CONSTANTIN MIHAELA VIORICA, DUMITRESCU MARIANA, DUMITRESCU NICOLAE, BUGEAN DOINA, DUDĂU GEANINA, MOCANU DORINA, BARBU DOINIȚA, OANCEA FLORIN CLAUDIU, CIOBANU GEORGETA, MINCU ADRIEAN DORIAN, CURTEA DE APEL BUCUREȘTI, MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR, GUVERNUL ROMÂNIEI.**

Modifică în tot sentința recurată, în sensul că respinge acțiunea, ca neîntemeiată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 01.06.2009.

PREȘEDINTE, **JUDECĂTOR,** **JUDECĂTOR,**
Călin Dragoș Alin Enache Daniela Georgeta Ignat Silvia Georgiana

GREFIER,
Mintici Ileana Roxana

Red.CDA
tehnored.I.G
2.ex./30.06.2009
Jud. fond: Ionescu Petra
Văduva Victoria